

به جوانی ورپکی دهستنویژ بگره، وئاو بهینه به نیوان په نجه کاندا، وزیاده رووی بکه له ئاو ههلمژینه نیو لووت؛ مه گهر به روژوو بیت

له له قیتی کوری سهبره وه - رهزای خوی لیبت - ده لیت: سهر کردهی بهنی مونته فیک - یان له نیو شاندى بهنی مونته فیک - بووم کاتیک هاتن بو لای پیغه مبهری خودا - صلى الله عليه وسلم - کاتیک گه یشتین له ماله کهى خویدا نه مان دۆزیه وه، وگه یشتین به عایشه دایکی ئیمانداران، فرمانی کرد ده فریک له خهزیره مان* بو دروست بکریت وئاماده کرا، وسینه ک له خورما پیشکه شمان کرا، پاشان پیغه مبهری خودا - صلى الله عليه وسلم - هات و فرمووی: «ئایا به هیچ شتیک خزمه تان کراوه یان فرمان کراوه به وهی پیشکه شتان بکریت؟»، ووتمان: به لئ، ئه ی پیغه مبهری خودا. کاتیک له گه ل پیغه مبهری خودا - صلى الله عليه وسلم - دانیشتبووین، شوانیک به په له په زه کانی خسته نیو گه وه ره وه، و بهر خیکی (بچووکی) تیدا بوو ده گریا، - صلى الله عليه وسلم - فرمووی: «چی بچوو په کی بووه ئه ی فلان؟»، ووتی: مه ری می، فرمووی: «له جیاتی ئه وه مه ریک بو ئیمه سهر بیره»، پاشان فرمووی: «وا گومان مه بن که به هوی ئیوه سهرمان بیره، سه د مه رمان هه به وئامانه ویت ژماره یان زور بیت، بو په هه ر کاتیک مه ریکی می له دایک ده بیت، مه ریک له جیاتی ئه وه سهر ده بیرن»، ووتم: ئه ی پیغه مبهری خودا، هاوسه ریکم هه به وه ندیگ شت دیته سهر زمانى - شتی هه له وئاره وا ده لیت -؟ فرمووی: «که واته ته لاقى بده»، ووتم: ئه ی پیغه مبهری خودا، ماوه یه کی زوره پیکه وهین، و مندالم له ئه وه هه به، فرمووی: «فرمانی پیکه - ئاموژگاری بکه - نه گهر خیری تیدا بیت - ئاموژگاریه که - جیه جئ ده کات، له خیزانه که ت مه ده - ئازاری پیمه گه یه نه - به و شیوه یه له ئه مه که ت** ده دیت»، ووتم: ئه ی پیغه مبهری خودا، هه ندیگ شتم پی بلئ سه باره ت به دهستنویژگرتن؟ فرمووی: «به جوانی ورپکی دهستنویژ بگره، وئاو بهینه به نیوان په نجه کاندا، وزیاده رووی بکه له ئاو ههلمژینه نیو لووت؛ مه گهر به روژوو بیت». * (خهزیره: جوړیکه له خواردن)، ** (ئه مه: واتا ئافره تی که نیزه ک و به نده)

[صه حیه] [ئینو ماجه گیراوبه تیه وه - تورمودی گیراوبه تیه وه - نه سائی گیراوبه تیه وه - ئینوداود گیراوبه تیه وه - نه حمه د گیراوبه تیه وه -] [داره می گیراوبه تیه وه]

له قیت کوری سهبره - رهزای خوی لیبت - باسی ئه وه ده کات سهر کردهی بهنی مونته فیک - یان له نیو شاندى بهنی مونته فیک - بوو کاتیک هاتن بو لای پیغه مبهری خودا - صلى الله عليه وسلم - وه خووی شانده کان وکومه له کان ئه وه بوو که پرساریان له پیغه مبهری خودا - صلى الله عليه وسلم - ده کرد سه باره ت ئه و شتانه ی گرنگن وه لایان پرساره، و عایشه - رهزای خوی لیبت - خواردن و خورمای پیشکه ش کردن، و شوانیکی پیغه مبهریان بینى - صلى الله عليه وسلم - که بهر خیکی بچووکی له گه لدا بوو، پیغه مبهری خودا - صلى الله عليه وسلم - فرمانی پیکرد که مه ریک سهر بیرت، و به شانده که ی ووت که بو ئه و - یان ئه وان - سهری نه بیره بو ئه وه ی گومان نه بن که ئه رکی خستوو ته سهر خوی له میوانداریدا، و ئه م هاوه له بهر زه پرساری له پیغه مبهری خودا - صلى الله عليه وسلم - سه باره ت به وهی نه گهر خیزان قسه ی ناره وا ونا شیرین بلت به رامبه ر مپرده که ی؛ له م حاله ته دا چی بکریت باشه؟ پیغه مبهری خودا - صلى الله عليه وسلم - پی فرموو چاره سهر ئه وه یه ئاموژگاری بکریت نه گهر قبولی نه کرد ئه وا ته لاق بدرت، و فرمانی پیکرد که نایبت نه له خیزان ونه له ئه مه* بدرت، و ههروه ها پرساری لیکرد سه باره ت به دهستنویژگرتن پیغه مبهری خودا - صلى الله عليه وسلم - بو ی پروونکرده وه که دهستنویژگرتن به جوانی ورپکی مانای ئه وه یه دهستنویژه که کامل بیت و هیچ که موکورتیه کی تیدا نه بیت له شو ردنی ئه ندامه کان و مه سحر کردن، و سونه تی ئاو هینانه نیو په نجه کان، ئه مپش بو ئه وه ی ئاو گه یشتن به ئه ندامه کانی دهستنویژگرتن زامن بکریت، به لام نه گهر ئاو نه گاته نیو په نجه کان ته نها به ئاو هینانه نیوانیان نه بیت؛ ئه وا جوانی ورپکی و کاملی دهستنویژگرتن - اسباغ الوضوء - واجبه، پاشان پروونیکرده وه که سونه ته ئاو به زنده رووی

هه لىمزرىت بۇ نىولوتىكان وده ربه ندرىت تىنها بۇ رۇزووگر نه بىت چونكه ترس هه به له وهى ئا و بگاته نىو گىروو وگده، ئىمىش به لگه به له سر ئه وهى سونه ته و و اجب نىبه و با شتر و ايه ئىجام بىدرىت كاتىك مرؤف به رۇزوو نه بىت. (*ئىمه: وانا ئافره تى كه نىزه ك و به نده

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/8378>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

